

behøves, thi man kan sige, at naar en Mand faa kort Tid efter, at han er kasseret ved Afdelingen, atter kommer til Bedømmelse, vil den saa akkurat det samme Resultat. Derfor tvivler jeg paa, at det praktiff lader sig gennemføre under den Form, som Ministeren gerne vilde have, men hvis det kan lade sig gøre, skulde jeg ikke have noget imod det, da der dog naas det Resultat, som jeg gerne vilde have frem.

Med Hensyn til det, som den højtærede Justitsminister fremhævede, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at man maa kunne finde en Form, hvorunder dette kunde lade sig gøre. Sagen er nemlig den, at der i det Cirkulare, Justitsministeren har udstedt, staar, at de værnepligtige, som møde paa Sessjonen, bør have Attest fra en Specialist. Det er altsaa et Faktum, at disse Folk skulde have Attest fra en Specialist, hvis de ville have de Fordele, som deraf kunne flyde. Naar de nu kunne skaffe sig denne Attest, mener jeg, at Udskrivningsvæsenet og det offentlige ogsaa maa kunne betale denne Attest for dem. Selv om de bo paa Landet, er der en Del af dem, der møde med Attest, der findes jo næsten i alle Egne af Lander Specialister i de Fag, det væsentlig kommer an paa; det drejer sig jo i det væsentlige kun om Djen- og Dreshydomme, og i Landets forskellige Egne findes der dog Specialister i disse Fag. Efterhaanden som der er blevet saa mange Læger, ere Specialisterne ogsaa flyttede ud omkring paa Landet. Med Hensyn til Betalingen var der jo ikke noget i Vejen for, at der kunde fastsættes en bestemt Takst for saadanne Underjøgelse. Jeg tror nok, at der for denne Sag kunde findes en Form, hvorved den kunde lade sig udføre i Praxis. Der vilde, som sagt, tror jeg, i Virkeligheden være opnaaet ret store Besparelser derved. Det er jo ikke saa faa, der mellem Aar og Dag blive indkaldte til Afdelingen med en eller anden Sygdom, som de blive kasserede for, fordi det er ganske umuligt at forlange, at en Sessionslæge, som kun har ganske kort Tid til sin Bedømmelse, skal kunne bedømme, om Folk have en eller anden Djenhygdom eller dybere Dreshydom, da Lægen mangler baade Apparater og Lejlighed dertil. Jeg vil derfor alligevel henstille til den højtærede Justitsminister at tage under Overvejelse, om denne Sag ikke paa en eller anden Maade kunde finde en praktiff Løsning.

J. C. Christensen: Da dette lille Forslag, der her er til Behandling, slutter sig ganske nøje til det Forslag, der blev gen-

nemført i Fjor om visse Begunstigelser for udsfrevne værnepligtige, og da det er let overfskueligt samt godt i sit Formaal, skal jeg anbefale det til hurtig Fremme i Tinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Sofus Høgskro):
Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Indenrigsministeren fremsætter:
Forslag til Lovtilov for de under Statsdrift værende Jærnbaner med tilhørende Sørouter.
- 2) Anden Behandling af:
Forslag til Lov om Tillæg til Sølov af 1ste April 1892.
- 3) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Tillæg til Postlov af 5te April 1888.
- 4) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.
- 5) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fatsø.
- 6) Første Behandling af:
Forslag til Lov angaaende Stempelafgiften af de af Aarhus Kommune for et Aar paa 3,400,000 Kr. udsfødte Obligationer.

Mødet hævet Kl. 1. 55.